No. 1645 Zaterdag 10 Juli 1915. 32ste Jaargan

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.— Afzonderlijke nummers fl. 0.15. Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50: voor elken regel meer 7½ cts.

DE OORLOG.

't Wil nog maar niet lukken met de doorbraak der Duitschers Doch het kost den Verbondenen, zoowel als den Russen, een verbazende inspanning om de Duitsche legers tegen te houden en tot staan te brengen. Sinds een dag of tien rennen de Duitschers de Woeuvre-vlakte af tusschen Maas en Moezel, maar mochten er niet in slagen weer af te dalen naar het Marne-gebied om revanche te nemen over den aldaar voor eenige maanden geleden nederlaag. Kleine voordeeltjes hebben ze hier en daar wel behaald; hard heeft het er soms gespannen, maar doorbreken vermochten ze niet.

In het Noorden van Frankrijk doen zij al het mogelijke om niet verder achteruit gedrongen te worden, de strategische punten zijn hun echter ontnomen, waardoor hun stelling ook daar ten zeerste werd verzwakt, ofschoon zij door herhaalde uitvallen den Verbondenen nog veel afbreuk doen op de veroverde stellingen

In 't Oosten is hun snelle opmarsch naar de Russische grenzen gestuit door den fellen tegenstand der Russen. In de Oostzee werd als bij toeval een zeegevecht geleverd tusschen een Duitsch convoy van lichte kruisers en een Russisch eskader. Zoodra ze elkander in den nevel gezien hadden, trachtten de Duitschers zoo snel mogelijk te ontkomen en beproefden de Russen hen zoo dicht mogelijk in te halen Een der Duitsche achterblijvers, de „Albatros" geraakte onder schot en werd zoo hevig onder vuur genomen, dat het schip, om zinken te voorkomen, vast liep op de Oostkust van Gotland.

Volgens Russisch bericht werd het geconvoyeerde schip, een bodem van 16000 ton, ook geraakt door Russische torpedo's en tot zinken gebracht, de Duitschers erkennen alleen het verlies van den kruiser Albatros.

De Italianen zitten vast aan den Isonso en beproeven nu weer hun geluk aan de Tirolsche grens in de richtig van Trente.

In de Dardanellen blijft de toestand gespannen, maar zonder noemenswaardige verandering.

HET GEZANTSCHAP BIJ DEN PAUS.

Voorloopig Verslag.

(*Verkort*).

Het afdeelingsverslag der Tweede Kamer over het wetsontwerp tot het vestigen van een tijdelijk gezantschap bij Z. H. den Paus is verschenen.

De Spoed.— Bij vele leden had de aandrang der regeering tot buitengewoon spoedige behandeling bevreemding gewekt. Niet alleen geldt 't hier een zaak, die uit internatio naal oogpunt voor ons land niet van belang ontbloot is, maar bovendien was te verwach en, dat, waar omtrent het gezantschap bij den Pau selijken Stoel vroeger groot verschil van gevoelen heeft bestaan, de indiening van het ontwerp aanleiding zou geven tot uitvoerige bespreking.

Voor die verwachting bestond te meer reden, omdat de minister van Buitenlandsche Zaken, 10 Februari in de Eerste Kamer verklaarde, dat de regeering zich tegen zoodanig gezantschap in beginsel zeker niet zou verzetten. Alsnog werd een uiteenzetting verzocht van de gronden, waarop de regeering op zoo ongewoon spoedige behandeling heeft aangedrongen.

De Redenen.— Vele leden waren van oordeel, dat de Memorie van Toelichting geen voldoend licht geeft omtrent de redenen, welke de regeering bij de behandeling dezer aangelegenheid hebben geleid.

Men vroeg in kennis gesteld te worden met de aan Dr. Nolens verstrekte opdracht en wenschte overlegging van het schrijven van den kardinaal-staatssecretaris.

In het bijzonder miste men in de Memorie van Toelichting de noodige inlichtingen omtrent de redenen, welke de regeering hebben bewogen, de aanstelling van een tijdelijken gezant bij den Pauselijken Stoel in 's lands belang te achten.

Het bleek, dat de gevoelens der leden omtrent het voorstel der regeering zeer uiteenliepen. Nevens scherpen tegenstand bij enkelen, vond het bij anderen instemming. Tusschen deze uitersten vertoonden zich de meeningen van velen, die in meerdere of mindere mate bedenkingen tegen het wetsontwerp hadden en die hun stem over het wetsontwerp van nadere inlichtingen van de regeering afhankelijk stelden.

Het scherpst stonden tegenover het regeeringsvoorstel leden, die dit, afgescheiden van andere bezwaren, uit principieel oogpunt onaanneme lijk achtten. Van deze zijde werd aangevoerd, dat elk terugkomen op de sinds 1872 bestaande en met instemming ook van velen ter rechterzijde sedert gehandhaafde verhouding tusschen ons land en het Vaticaan dus ook de zending van een tijdelijken en bijzonderen gezant, in strijd is met het beginsel van scheiding van kerk en staat, welk beginsel men ongerept gehandhaafd wenschte te zien. Van principieelen aard was ook het bezwaar, dat aanneming van dit wetsontwerp de erkentenis zou insluiten, dat de Paus als souverein is te beschouwen.

De „Godsvrede."— Voorts waren er leden, die de indiening van het wetsontwerp betreurden, omdat zij vreesden, dat het voorstel der regeering — gelijk trouwens reeds gebleken was het geval te zijn — bij een deel des volks gevoeligheden zou opwekken, ook al trachtte men aan het voorstel elke principieele beteekenis te ontzeggen. Zij meenden zelfs, dat het voorstel aanleiding zou kunnen geven tot verstoring van den uit de tegenwoordige tijdsomstandigheden voortgevloeiden politieken wapenstilstand. Het lag h. i. op den weg der regeering, thans alles te vermijden, wat de eenheid der natie in gevaar kan brengen.

Steun aan de Regeering.— Verscheidene leden meenden, dat in de bestaande omstandigheden bij kwesties van buitenlandsch beleid aan de regeering zooveel mogelijk de vrije hand moest worden gelaten. Zij hadden dus tegen aanneming van het ontwerp geen bezwaar. Anderen wilden ook aan de regeering gaarne hun steun verleenen, maar wenschten door nadere mededeelingen in staat gesteld te worden, over de motieven der regeering met kennis van zaken te oordeelen.

Vele andere leden stelden zich op het standpunt, dat het oordeel over het voorstel der regeering behoort af te hangen van de beantwoording der vraag, of er voldoende reden is om aan te nemen, dat met de aanneming 's lands belang gediend kan zijn. Onder deze leden waren er, die de aanstelling van een tijdelijken gezant bij het Vaticaan wegens het protestantsch karakter der natie als een offer beschouwden, maar zij zouden zich desnoods dit offer getroosten.

Twee Vragen.— Bij de bespreking van den inhoud van het voorstel werden door de leden, die bezwaar hadden tegen het wetsontwerp of althans nadere inlichtingen verlangden, twee vragen op den voorgrond gebracht. In de eerste plaats, of er eenige kans is, dat het herstel van den vrede kan worden bevorderd door de beoogde samenwerking tusschen de Nederlandsche Regeering en den Pauselijken Stoel? In de tweede plaats, in hoeverre die aanneming van het wetsontwerp een præjudice zou vormen ten aanzien van de verdere regeling der diplomatieke betrekkingen met het Vaticaan.

Er waren leden, die meenden, dat misschien mogendheden, die zich streng neutraal hebben gehouden en wier correcte houding door de strijdende partijen erkend is, beter dan de Paus in het belang van den vrede werkzaam kunnen zijn. Samenwerking met het Vaticaan zou bovendien, naar sommiger meening, ten gevolge kunnen hebben, dat Nederland betrokken werd in kwesties van neteligen aard, met name omtrent het herstel van de wereldlijke macht des Pausen.

Er waren verder enkele leden die meenden, dat, waar Nederland zich altijd onthouden heeft van inmenging met internationale conflicten, ons land beter zal doen zich in het geheel niet met eventueele bemiddeling in te laten.

Onze Neutraliteit.— Vele leden zouden gaarne een onbewimpelde verklaring der regeering ontvangen dat door de zending van een buitengewoon gezant naar het Vaticaan, de neutrale stelling, die Nederland tot nu toe heeft gehandhaafd op een wijze, die bij alle oorlogvoerende volken waardeering heeft gevonden, geheel ongerept blijft, en dat in de verhouding der Nederlandsche regeering tegenover geen der onzijdige of oorlogvoerende staten verandering zal komen ten gevolge van de voorgestelde zending.

Italie.— Voorts werd de vraag gesteld, of de redenen, welke de regeering bewogen hebben haar voorstel in te dienen, niet haar kracht zullen verliezen, indien Italië aan den oorlog gaat deelnemen. (Eerst na het afdeelingsonderzoek heeft Italië aan Oostenrijk den oorlog verklaard).

Men meende, dat deelneming van Italië aan den oorlog het voor den Paus zoo goed als onmogelijk zal maken in het belang van den vrede werkzaam te zijn en achtte het niet onwaarschijnlijk, dat in het gestelde geval ook de regeering de uitzending van een tijdelijken gezant bij het Vaticaan nutteloos zal achten en dus het ontwerp zal intrekken.

De bedoelingen der Regeering.— Vele leden achtten het noodig, dat de regeering zich omtrent haar bedoelingen nader duidelijk en positief zou uitlaten. Men vroeg of de regeering bereid is te verklaren:

1e. dat zij tot instelling van een permanent gezantschap bij den Paus in geen geval haar medewerking zal verleenen;

2e. dat zij aan de tijdelijke zending een einde zal maken, zoodra de vrede geteekend is of vóór dien tijd, als mocht blijken, dat samenwerking met den Pauselijken Stoel niet aan pogingen tot herstel van den vrede bevorderlijk kan zijn;

3e. dat zij, indien men zich later ter bestendiging van het gezantschap zou beroepen op het antecedent der tijdelijke missie, dat beroep ongegrond zou achten.

Verscheidene leden verklaarden, hun stem niet aan het ontwerp te kunnen geven, indien de regeering deze vragen niet onomwonden in bevestigenden zin beantwoordde.

Door sommigen werd echter de meening uitgesproken, dat, al moge de regeering de meest geruststellende verklaringen geven, die verklaringen, welke trouwens voor haar opvolgers niet bindend zijn, niet kunnen wegnemen, een præjudice, dat in het feit der tijdelijke zending zelf gelegen is. Het is veel gemakkelijker tot aanstelling van een gezant over te gaan, dan daarop weer terug te komen. En al wordt het doel der zending niet bereikt, zoo zal toch later het optreden van den tijdelijken gezant allicht aanleiding geven tot betoogen, om aan te toonen, dat behoud van het gezantschap ook voor andere doeleinden dan bevordering van herstel van den vrede nuttig is te achten.

Tegen deze beschouwingen kwamen andere leden op, waaronder er waren, die, ook al mocht de regeering niet in staat zijn in te gaan op de vele haar gestelde vragen, bereid zijn met den voorgestelden maatregel mede te gaan, aangezien die maatregel h. i. geacht kan worden in het belang des lands wenschelijk te zijn. Sommigen, die het nut van den voorgestelden maatregel betwijfelen, maar het oordeel hierover aan de regeering wenschten over te laten, voegden hieraan toe, dat zij het voorstel niet zeer gewichtig beschouwden.

Van de zijde der leden, die gestemd waren voor een permanent gezantschap bij den Pauselijken Stoel, werd opgemerkt, dat van hen kan gezegd worden, dat zij door het uitbrengen van hun stem voor dit ontwerp een offer brachten. Het voorstel der regeering brengt immers geen blijvend herstel van de diplomatieke betrekkingen met het Vaticaan en is h. i. zelfs niet als een eerste stap in de richting te beschouwen. Zij zagen in dat voorstel enkel een maatregel van tijdelijken aard, die door de regeering uitsluitend in het belang van het land wordt voorgesteld.

Memorie van Antwoord.

De aandrang der Regeering, tot spoedige behandeling van dit wetsontwerp behoefde geen bevreemding te wekken. Tot verklaring daarvan heeft men zich slechts rekenschap te geven van hetgeen aan de indiening van het ontwerp was voor afgegaan. Het ligt voor de hand, dat, waar samenwerking tot een bepaald doel nuttig werd geacht, het voor een goede verstandhouding alles behalve bevorderlijk kon zijn de door het Vaticaan uitgesproken bereidwilligheid met aarzeling en terughoudendheid van onze zijde te beantwoorden. Bovendien scheen het zaak, dat ook tegenover het buitenland de bedoelingen der Regeering zoo spoedig mogelijk openlijk werden tot klaarheid gebracht. Voorts behoeft het wel geen betoog, dat de aard van het onderwerp het wenschelijk maakt de behandeling ervan te doen geschieden in een tijdperk, waarin aan geen van beide zijden nog eenige geneigdheid tot vredesluiten merkbaar is. Die reden blijft ook thans gelden.

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft zich geenszins in de regeling van de werkzaamheden der Kamer gemengd. Hij heeft er zich toe bepaald op een pertinente vraag tot de Regeering gericht, een pertinent antwoord te geven. Ware hij verder gegaan, hij zoude een werkzaam deel hebben moeten nemen aan het debat, hetgeen hij juist uit deferentie voor de Kamer wilde vermijden.

De Regeering had van haar constitutioneel recht gebruik kunnen maken om tot de voorgenomen zending over te gaan zonder indiening van dit wetsontwerp. Zij heeft evenwel de Kamer niet voor een voldongen feit willen plaatsen. Het verheugt den Minister, dat die handelwijze groote waardeering heeft gevonden. De Regeering had daar tegenover mogen verwachten, dat haar optreden niet met zeker wantrouwen ware begroet.

Zij kon ongetwijfeld verwachten, dat haar voorstel aanleiding zou geven tot ernstige bespreking, maar zij vleide zich met de hoop, dat de Kamer in de omstandigheden, waaronder wij leven, aanleiding zou kunnen vinden om van een langdurige voorbereiding en een breed uitgesponnen debat af te zien.

De door den Minister in zijne Memorie van Toelichting bedoelde berichten nopens de vermeende gezindheid van den Paus waren de uitingen der pers; geen enkele officieele mededeeling was ter zake door hem ontvangen.

De opdracht, waarmede Dr. Nolens zich welwillend heeft belast, had geenerlei officieel karakter. Hem was verzocht zich een oordeel te vormen omtrent den stand der bemoeiïngen van het Vaticaan in de richting van een eventueel vredesherstel en, naar bevind van zaken, den wensch van de Nederlandsche Regeering tot samenwerking in die richting kenbaar te maken. Het was er der Regeering aangelegen te weten of reeds thans de werkzaamheid van het Vaticaan in het belang van den vrede van dien aard was, dat Nederland moest trachten daaraan deel te nemen en of de Paus zou blijken een zoodanige samenwerking op prijs te stellen.

Houdt men dit in het oog, dan zal men ook geen strijd vinden tusschen de verklaring door den Minister op 10 Februari j. l. in de Eerste Kamer afgelegd, dat de omstandigheden er niet naar waren, om op dat oogenblik de missie te herstellen en het feit, dat men eenige maanden later omtrent die omstandigheden meer zekerheid verlangde. Die strijd is te minder aan te nemen, omdat de verklaring van den Minister in de eerste plaats betrekking had op herstel eener blijvende missie, terwijl het thans alleen gaat om een tijdelijke missie, met een bepaald doel in het leven te roepen.

Men miste in de Memorie van Toelichting de noodige inlichtingen omtrent de redenen, welke de Regeering hebben bewogen, de aanstelling van een tijdelijken gezant bij den Pauselijken Stoel in 's lands belang te achten. Die redenen liggen echter zóó voor de hand, dat het voldoende scheen ze slechts aan te duiden. Uit Nederland's internationale positie volgt, dat zijn belangen betrokken zijn bij het sluiten van den vrede. Het is derhalve van groot nut, dat Nederland kennis drage van iedere voorbereidende vredesactie en mitsdien ook van die, welke uitgaat van het Vaticaan.

Zeer juist wordt in het voorloopig verslag opgemerkt, „dat de Paus in alle landen relaties heeft, welke hem grooten invloed verschaffen en hem in staat stellen meer te doen dan door bepaalde feiten is te bewijzen." „Het samengaan met den Paus kan, naar terecht werd gezegd, onze positie als kleine onzijdige maar op internationaal gebied op den voorgrond tredende natie schragen en bevestigen."

Het schrijven van den kardinaal-staatssecretaris aan den Minister kan wegens zijn vertrouwelijk karakter niet aan de Kamer worden overgelegd, evenmin als het daarop door hem gegeven antwoord. Intusschen heeft de Minister geen bezwaar uitdrukkelijk te verklaren, dat in geen dier beide brieven iets voorkomt, dat de vraag of wellicht te eeniger tijd een permanente missie bij het Vaticaan zou worden gevestigd, in het minst zou praejudiceeren. De kardinaal gaf in zijn brief te kennen, dat de aanwezigheid te Rome van een gezant der Nederlanden ter bevordering van het na te streven vredesdoel hoogst nuttig zou wezen. De Regeering mede van het nut eener zoodanige zending doordrongen heeft onder die omstandigheden niet geaarzeld de benoeming van een tijdelijken gezant in bijzondere missie in overweging te nemen.

Dat een buitengewone zending als de onderhavige zou zijn een terugkomen op de sinds 1872 bestaande verhouding tusschen ons land en het Vaticaan, kon de Minister niet toegeven. Ook is hem niet duidelijk, wat het beginsel van scheiding van Kerk en Staat met zoodanige tijdelijke zending heeft uit te staan. De aanneming van het wetsontwerp zal niets veranderen aan Nederland's houding tegenover de kwestie der Pauselijke souvereiniteit. Immers, hoe men ook over die kwestie denkt, een feit is het, dat Nederland sinds jaren door het ontvangen van een

Internuntius als diplomatiek vertegenwoordiger van den Paus een der voornaamste attributen van souvereiniteit, n.l. het zelfstandig onderhouden van diplomatieke betrekkingen door het Vaticaan, erkent, onverschillig of ten deze al of niet wederkeerigheid betracht wordt.

Dat door de indiening van het wetsontwerp gevoeligheden in Nederland zijn opgewekt, betreurt de Regeering. Zij had zich gevleid met de hoop, dat het klaar uitgesproken doel en het karakter der voorgestelde zending andere overwegingen zouden hebben doen ter zijde stellen. Door de aanneming van het ontwerp zal, volgens haar oordeel, 's lands belang gediend zijn, omdat gelijk in de Memorie van Toelichting te kennen gegeven werd geen vredesactie ons onverschillig mag laten en de rol, waartoe Nederland sedert het eerste der vorige eeuw door de vredes- en andere conferenties geroepen is, medebrengt dat de Regeering een werkzaam aandeel tracht te nemen in al datgene wat leiden kan tot een betere verstandhouding tusschen volkeren, en zij mitsdien zich in rechtstreeksch contact behoort te stellen met een middelpunt vanwaar voor het speciaal doel, dat thans beoogt wordt, gewichtige invloed kan uitgaan.

In het hooger doel, dat de regeering nastreefde, lag voor haar een waarborg, dat de volksvertegenwoordiging hare medewerking zou verleenen zonder dat er gerept kon worden van een verstoren van het politiek bestand of een bedreiging der nationale eensgezindheid, welke door den hoogen ernst der tijden geboren zijn.

Aan dit wetsontwerp is een veel grootere beteekenis gehecht dan daarin lag opgesloten. Ondanks het meeningsverschil dat zich geopenbaard heeft vertrouwt de minister dat de Kamer, na kennisneming van het voorgaande het eenvoudig doel, dat de regeering voor oogen heeft, zal billijken en steunen.

Het is den minister niet mogelijk in eenig politiek debat, schriftelijk of mondeling, te treden omtrent de kansen van welslagen der beoogde samenwerking met den Pauselijken Stoel. Wel kan hij verklaren, dat door de voorgestelde zending de neutrale stelling van Nederland geheel ongerept blijft en dat in de verhouding der Nederlandsche regeering tot geen der onzijdige of oorlogvoerende staten eenige verandering zal komen ten gevolge van die zending.

Dat het deelnemen van Italië aan den oorlog de uitzending van een tijdelijk gezant nutteloos zou maken kan de minister niet onderschrijven, al erkent hij dat het uitzicht op een spoedig herstel van den vrede daardoor mogelijk verhinderd is. Voor het vermoeden, dat onze vertegenwoordiger zich eventueel belasten zou met de waarneming der belangen van oorlogvoerenden is geenerlei reden; immers alleen reeds uit hoofde van het speciaal en tijdelijk karakter van onze zending zou de regeering nimmer hare toestemming daartoe kunnen geven. Al hebben de gezanten van de eene partij Rome verlaten, zij blijven van uit Zwitserland, waarheen zij zich begeven hebben, in voeling met het Vaticaan, dank zij de door de garantiewet van 1871 gewaarborgde vrijheid van post- en telegraafverkeer over het Italiaansch grondgebied.

Na het voorafgaande zegt de Minister niet behoeven te treden in eene wederlegging van de opmerking, dat de opdracht van dr. Nolens het bedekt oogmerk had van een definitief herstel der blijvende missie bij het Vaticaan, of praejudicieeren zou op het herstel dier missie. Al handhaaft de Minister zijne in de Eerste Kamer uitgesproken meening tegenover het beginsel van zoodanig herstel, hij aarzelt niet de meeste beslistheid te verklaren, dat de gedachte daaraan geheel vreemd is aan het onderhavig wetsontwerp. Met de woorden „tijdelijk en bijzonder" in de Memorie van Toelichting is niets anders bedoeld dan het indicenteel karakter der zending met nadruk op den voorgrond te stellen.

Ofschoon uit de hem gestelde drie vragen een zeker wantrouwen spreekt, wil de Minister het antwoord daarop niet schuldig blijven. Op de eerste vraag of nl. tot instelling van een permanent gezantschap bij den Paus de Regeering in geen geval hare medewerking zou verleenen, aarzelt hij niet ontkennend te antwoorden, omdat z.i. de Regeering niet mag vooruitloopen op hetgeen 's lands belang in de toekomst zou kunnen eischen.

De tweede vraag, indien de minister hare strekking goed begrijpt, vindt haar antwoord in het eenig, duidelijk aangegeven doel der zending.

En wat de derde vraag betreft, waar de Regeering met klem verklaart, dat een tijdelijke en speciale zending als de bedoelde geheel op zich zelve staat, zou ontegenzeggelijk een beroep op die incidenteele zending om te komen tot vestiging van een blijvend gezantschap ongegrond zijn te achten.

Het ligt niet op den weg der Regeering om, gevolg gevende aan den wensch van eenige leden, zich uit te laten omtrent de gedachte die, naar hare meening aan de Engelsche missie bij het Vaticaan ten grondslag ligt. Met waardeering heeft de Minister uit het Voorloopig Verslag ontwaard, dat de overwegingen, welke de Regeering geleid hebben naar waarde geschat zijn geworden.

Bij art. 1 wordt opgemerkt, dat de kosten van het personeel der diplomatieke en consulaire zendingen worden gekweten uit de art. 7 tot en met 14, uit het artikel 15 de kosten voortvloeiende uit zendingen van anderen aard, als vertegenwoordiging op internationale congressen, conferenties en dergelijke in het buitenland.

Dat het uittrekken van dezen post in een afzonderlijk artikel 7bis den indruk heeft kunnen wekken alsof er sprake was van een gewone diplomatieke zending als bedoeld in art. 7 kan de minister niet verklaren; immers indien daarvan sprake ware geweest, zou het zeker voor de hand gelegen hebben een verhooging van het bedrag van art. 7 voor te stellen.

Aan het uittrekken van een afzonderlijken post lag juist de overweging ten grondslag, dat de voorgestelde zending bij den Pauselijken Stoel eene van de gewone buitenlandsche zendingen afwijkend karakter draagt."

In de Vergadering van Donderdag 10 Juni werd het Ontwerp aangenomen met **82** tegen 10 stemmen.

Een schitterende meerderheid!

De Internationale positie van den Paus.

Uit eene driestar in „De Standaard" blijkt, — aldus prof. Struycken in „V. O. T." — dat men van zekere zijde het vraagstuk, welke plaats in het internationale leven de Paus inneemt, maar niet in het juiste licht schijnt te kunnen zien. Weer wordt het verlies van den Kerkelijken Staat ermede in verband gebracht, en in het voormalig bezit daarvan door het Hoofd der Kerk een motief gezien, waarom de Staten den Paus, als ware hij „wereldlijke overheid", konden bejegenen, ofschoon erkend wordt, dat de werkelijke reden daarvoor niet in dat wereldlijk gezag, maar in de plaats, die de Paus als hoofd der Kerk innam, was gelegen. Ook zóó is de stelling onjuist: nimmer is, tenminste vóór 1871, zelfs de schijn aangenomen, alsof de Paus om zijn wereldlijk gezag als Souverein werd erkend. In de Fransche Kamer van Afgevaardigden gaf M. Duclerc, minister van Buitenlandsche Zaken, op 20 November 1882 met juistheid 's Pausen positie weer, toen hij zeide: „Avant les événements qui ont mis fin au pouvoir temporel le Papa était Souverain de deux ou trois millions hommes. Croyez-vous que ce fut à ce Souverain que les puissances envoyaient des ambassadeurs? Jamais la France n'a envoyé d'ambassadeurs à un Souverain tel qu'était le Pape comme Prince temporel C'est au Souverain Pontife, représentant d'une grande puissance politique, que les ambassadeurs étaient envoyés. Or je vous demande si vous croyez que la puissance politique du Pape ait été diminuée par la suppression du pouvoir temporel? J'estime qu'il n'est douteuse pour personne que le Saint Siège est encore, actuellement une puissance politique." Toen Napoleon I aan Pius VII zijn wereldlijk gezag had ontnomen, verhinderde hem dit niet, het concordaat van Fontainebleau te sluiten, evenmin als het eenigen anderen staat er toe bracht, den gezant bij den Paus terug te roepen. En toen in 1871 den Paus opnieuw de Kerkelijke Staat werd ontrukt, bracht dit in zijne verhouding tot geen der andere Staten eenige verandering. Alleen wij hebben ons gehaast de fabel te verzinnen, alsof er toen geen reden meer kon zijn, een gezant naar Rome te zenden, en die fabel schijnt nog steeds opgeld te doen."

En verder:

„Men verschoone ons ook van vergelijkingen, zooals nu weder „De Standaard" er eene ten beste geeft, alsof er even veel reden zou zijn, eventueel een gelijke missie als naar den Paus uit te zenden, „indien een groep van niet-Roomsche Kerken in alle landen, bijv. naar de idee van de Vereeniging For faith and order, zich een centraal moderamen koos." Zoodra een groep van niet-Roomsche Kerken een organisatie kan toonen met de historie en de kracht der Katholieke Kerk, met een internationale politieke beteekenis zooals zij, zal het tijd zijn, over die vergelijking nader te spreken. Dit geslacht behoeft zich daarover nog geen zorgen te maken.

„Dat sommige onzer protestantsche landgenooten toch hunne in den grond kinderachtige houding (s. v. v.) tegenover het vraagstuk afleggen. Zij weten nu toch wel, dat men de Katholieke Kerk en den Paus niet bestrijdt door te weigeren hunne beteekenis te zien; men bedriegt en benadeelt daardoor alleen in ieder opzicht zich zelf Frankrijk heeft dit opnieuw geleerd, zooals wij hebben doen zien. De Protestanten mogen ook niet er over klagen, dat het alleen de Katholieke Kerk is, welke deze bijzondere plaats in de verhouding der Staten inneemt. Immers, zij hebben principieel, dogmatisch, een afkeer van eene internationaal onder één hoofd hierarchisch georganiseerde Kerk; van die Kerk hebben zij zich afgescheiden ter wille der individueele, corporatieve en nationale vrijheid op het gebied van het godsdienstig leven. Zij kunnen en willen dus voor hun kerkelijk leven niet voldoen juist aan die voorwaarde, waaraan de Katholieke Kerk hare bijzondere plaats dankt, en kunnen dus ook niet klagen, dat alleen zij die plaats inneemt."

Marche forcee.

Onderstaande levendige beschrijving van den jongen Vlaamschen strijder en letterkundige Dr. Ernest Claes, is ontleend aan de *Stem van België*:

We lagen achter een hooge schuur in het gras, rookten onze pijp en bespraken de gevechten bij Luik. Niemand van ons twijfelde er aan of de Duitschers zouden daar een klopping van belang krijgen, die hun de lust zou ontnemen tot Namen door te komen. In die overtuiging werden we nog gesterkt door de Brusselsche kranten, die we te lezen kregen, en *L'Ami de l'Ordre* van Namen.

Een rosharige korporaal van Brussel, die aldaar in een fabriek had gewerkt, waar tevens vele Duitschers de hooge dagloonen kwamen opstrijken, en diensvolgens beter op de hoogte was dan velen van ons, was voortdurend aan het woord.

„Moesten ze zelfs Luik innemen, opperde hij wijselijk, dan worden ze tusschen Namen en Brussel door 't Fransche leger verpletterd". Als korporaal was hij natuurlijk beter op de hoogte dan wij van strategie en militaire mogelijkheden.

Op dit stuk van zaken waren wij er heel gerust in, daar in 't gras achter de schuur, op dien mooien warmen zomernamiddag. Van op de plaats, waar wij lagen, liep de streek meer in eene diepe vallei, en zoover we zien konden lagen de rijke tarwevelden goudgeel onder de Augustuszon te blakeren. In eene Zondagsstemming brachten wij de dagen door, in de herbergen van 't dorp, pinten drinkend en pijp rookend, en we zongen de „Marseillaise" en de „Brabançonne" met zoo'n woeste geestdrift, dat de goe de Walen een hoog idee kregen over onze dapperheid.

Ik had den naam zoo ietwat germonophile te zijn. Telkens wanneer met „de onnoozele Duitsche piotten" gelachen werd, had ik gezegd: „Wacht maar tot ze hier komen", dit kwam sommigen erg verdacht voor. Onze commandant zelf wist in de eerste dagen niet goed wat hij aan me had. Een flamingant, zie je, pangermanisme peutêtre!

We lagen dus achter die schuur, rookten onze pijpen en keken over de korenvelden. 't Sloeg vijf uur op den kerktoren.

Ta-ta-ta-tare......Daar werd opeens rassemblement geblazen. We sprongen recht en spoedden ons naar de dorpplaats. De officieren stonden om den majoor, die hun eenige aanduidingen gaf op de kaarten. Uit de schuren en de huizen kwamen de piotten, ransel op den rug en geweer op den schouder, de sergeanten gaven bevelen, en op een weer licht stond ieder in zijn peloton op rang We kregen elk nog 60 patronen, die in de zakken van onze capote werden gestopt, de majoor sprong op zijn paard, plaatste zich voor de troepen, 't vaandel van 't regiment werd buitengebracht, de majoor kommandeerde „Ga......rrde à vous!" en de muziek speelde de „Brabançonne."

„En avant...... Marche!"

't Was stikkend zwoel-warm, maar in 't Westen overtrok de lucht zoo grauw als een schaliëndak en pas buiten 't dorp begon het te regenen in dikke zware druppels. De bui duurde 'n uur lang en ging over in een fijnen, triestigen mistregen. Ransel en mantel waren doortrokken van den regen en wogen dubbel zwaar. Onder de shako's glommen de gezichten rood van inspanning, en 't zweet liep met den regen over ons gezicht.

Rond middernacht zouden we eerst ter bestemming komen. In de deemstering van den vroegeren avond zagen we den langen grijzen weg op en neer kronkelen over de heuvelen en door de valleien van het landschap. Van in de laagten zagen we de lange kolon, officieren te paard aan 't hoofd als een zwart monster den heuvel voor ons opklimmen, met hier en daar een korte gaping.

Hier kwamen we nu dichter bij de forten van Namen. Links en rechts lagen de tarwe- en havervelden platgeveld tegen de aarde. Ik zie me nog dien boer staan aan den rand van den weg Met de handen in de broekzakken en de beenen wijd uitgeschoord, stond hij daar en keek naar ons, onbeweeglijk. Achter hem lag zijn land, zijn zwoegen, zijn zweet, zijn hoop, — zijn heerlijke oogst, dien hij zelf had plat gerold. En 't scheen me, of uit zijn somberen blik iets straalde van ingehouden haat tegen dien hij daar voor hem zag voorbijgaan als dragers van oorlog en vernieling Toen ik beneden den heuvel kwam, keek ik om. Hij stond immer nog in dezelfde houding, boven op den heuvel, onbeweeglijk, zijn zware gestalte hoog afgeteekend op de grauwe avondlucht.

Den ganschen weg langs, over alle banen en wegels trokken karren en wagens beladen met huisraad, bedden, kisten en koffers en bovenop vrouwen en kinderen, die zwijgend neerkeken op de sombere velden en de voorbijtrekkende troepen. De mannen gingen zwijgzaam langs de wagens, of stieten een zwaar beladen kruiwagen tegen den klimmenden weg op. Anderen dreven het vee voor zich uit, de rustige koeien en de zottebollende kalveren, die langs de baan het natte gras afbeten.

En voor en achter ons, links en rechts over de rijke landouwen zagen we te allen kant groote Waalsche hoeven, armere werkmanshuizen, korenmijten en houtstapels in laaiende brand staan. De roode vlammen schoten woest op, kleurden weer weg in dikke rookkolommen. Aan den overgang van eene spoorlijn was een gansche troppel huizen neergebrand. De huisraad was in een boomgaard gedragen en de regen doorzijpelde het alles. Zware boomen lagen over den weg neergekapt, fruitboomen waaraan de groene appels en pruimen nat blonken tegen den grond.

De soldaten keken 't alles aan met stommen blik; ze keken naar de brandende huizen, naar de vluchtende boerengezinnen, en de treurige menschen, die langs den weg stonden. Daar werd niet gelachen dien keer, niet gezongen, 't was de eerste maal, dat de akelige werkelijkheid van den oorlog voor ons lag.

In een dorp hielden we halt. Daar was geen drank meer te krijgen in de enkele herbergen. 't Lag alles vol soldaten sedert een paar dagen. 't Werd nacht.

En voort ging het, voort in marche forcée, met den van regen doorweekten ransel en mantel. Onze voeten gleden uit over den slijkerigen leemgrond.

't Werd een zwoele warme zomer nacht. We trokken door een bosch, en de weg was er pikdonker. Ik zag enkel naast me mijne kameraden, die met gebogen rug voortsjouwden en soms een ruk gaven aan hun ransel, die de gemelle deed rinkelen.

Toen wij uit het bosch traden, zagen we voor ons eene lange donkere boomenrij; de weg op Namen. Er werd halt gekommandeerd. We lieten ons naast den steenweg op 't natte gras neerzinken. Een dommelend gerucht kwam uit de verte, dichter en dichter, en in snellen galop kwam een regiment lanciers langs ons voorbij. Van waar wij lagen leken ons de zwarte ruiters reusachtig hoog en groot.

Debout! — en voort gingen we. Middernacht was voorbij achter ons sloot het land weer toe in de effen donkerte. De lucht was doortrokken als van seringengeur; in de verte dommelde 't laatste gerucht van de troepen, die we zagen voorbijtrekken

We voelden, hoe onze beenen als automatisch voortsloegen, en een zware pijn in den rug deed ons soms pijnlijk zuchten.

Nog een half uur, werd er gezegd. En dit half uurtje was een berg-op.

We waren er eindelijk. De twee eerste compagnies werden in een hoeve ondergebracht. De andere, waar ik bij behoorde, in 't kasteel van baron de C......Men bracht ons daar op den zolder, reusachtig groot, 't was er pikdonker, zonder eens een enkel schoof stroo, en een stof, dat ge met gesloten oogen moest voorttasten.

Maar we lieten ons vallen, waar we stonden, dachten aan eten noch aan drinken, en sliepen op de barde planken den allerzaligsten slaap.

De strijd in Gallicië.

Aan de „Voss. Ztg." wordt uit het oorlogsperskwartier gemeld, dat de gevechten in Gallicië zich in een drievoudige aaneenschakeling afspeelden.

Het voorwaarts rukken der Beijersche troepen in den noordelijken gordel van Przemysl en de verovering van Stryj vielen samen met een nieuwe poging der Russen, om door een tegenaanval het ten noorden van Przemysl en ten oosten van de San als een wig staande legerkorps van Mackensen te breken, en door forceering van de San de Duitsche troepen in flank en rug aan te vallen. Deze aanval werd met elan uitgevoerd, doch was tevergeefsch; zoowel het leger van Mackensen, als de bij Sieniawa, de San verdedigende strijdkrachten, hielden onwrikbaar stand. De prestatie van Mackensen's legermacht vooral was een schitterend heldenfeit, toen dit korps zich als een wig in de Russische linie boorde. Het Russische leger trachtte deze macht, als in een tang, toe te knijpen, doch met zware verliezen moesten de Russen hun poging daartoe beloond zien.

De in stormaanval genomen noordelijke forten van Przemysl vormen de eerste fase van den val der vesting. Nadat dagen te voren de artillerie had ingeleid, begon gisteren de algemeene aanval der infanterie.

In een fabelachtigen stormloop liepen de Beijersche troepen in; drongen in den sector; namen stormenderhand drie gordelwerken en drongen de Russen terug. De heroverde kanonnen in de pantsertorens werden onmiddellijk omgekeerd en verleenen nu, bij de beschieting van de kern der vesting, waardevolle diensten.

Verder wordt nog geseind:

De „Vossische Ztg." verneemt uit Gallicië, dat de verovering van Stryj door het leger van Linsingen een groot succes is. Het bezit van Stryj snijdt de in Zuidoost-Gallicië strijdende Russische macht van een der beide laatste spoorverbindingen met Lemberg af. Daardoor wordt de aanvulling en verplegingsdienst buitengewoon bemoeilijkt, ook de strategische uitwerking der inneming is van beteekenis, omdat de breede vlakte Noordelijk van Stryj een krachtige verdediging van de Russen niet mogelijk maakt De verovering van Stryj werd voorafgegaan door talrijke hevige gevechten, waaronder het meest verbitterde de worsteling rondom Lisowitse was. De Russen hadden zich daar achter drievoudige hindernissen verschanst; eerst door een met prikkeldraad omgeven sterke loopgraaf, daarachter en bevestigden spoordijk en eindelijk het dorp Elf moesten achter elkaar bestormd worden. Voor de ontruiming staken de Russen het dorp in brand. Rondom de brandende huizen ontspon zich een vreeselijk nachtgevecht van man tegen man met bajonet en geweerkolf. Vluchtend trokken de Russen daarop door de bosschen van Stryj terug. Voor de stad boden de Russen nogmaals een verbitterden tegenstand. Steeds nieuwe krachten werden aangevoerd, tegenaanval volgde op aanval, doch het leger van Lissingen, speciaal het direct tegen de stad opereerende korps van generaal Bothner, werkte zich krachtig vooruit. Reeds Zondag won men ruim terrein. Een algemeene stormaanval besliste toen over het bezit der stad. De troepen zijn daarop onmiddellijk de rivier overgetrokken en staan thans ongeveer midden tusschen de Stryj en de Dnjestr.

In den loop der maand Mei, zoo meldt een officieele optelling, zijn op 't Zuid-Oostelijk oorlogsterrein 803 officieren en 268 869 man gevangen genomen; 251 kanonnen en 576 machinegeweren buit gemaakt. Hiervan komen voor de verbonden troepen onder generaal-overste von Mackensen 400 officieren, waarbij twee generaals en 152 254 manschappen; 160 kanonnen, waarbij 28 stukken zwaar geschut en 403 machinegeweren.

Volgens een telegram uit New-York aan de „Tägliche Rundschau" heeft Rusland, behalve een aanzienlijke hoeveelheid rails, thans ook nog 16.000 goederenwagens bij de „Pressed Steel Car Company," en meerdere groote bestellingen zijn nog te wachten. Behalve voor nieuwe strategische lijnen, is een en ander ook bestemd voor de uitbreiding van den Trans-Syberischen spoorweg met dubbel spoor.

Oorlogs-Cijfers.

Met volkomen juistheid schijnt niet te bepalen te zijn, hoeveel gevangenen in dezen wereld-oorlog over en weer reeds zijn gemaakt, maar dat hun getal nu reeds millioenen-cijfers heeft bereikt, schijnt tamelijk wel vast te staan.

De Russen verzekeren, dat zij tot dusver 6 à 700.000 man gevangen namen, maar zij verloren op hun beurt nog veel meer gevangenen, en, naar van Duitsche zijde wordt beweerd, alleen in de maand Mei niet minder dan 300.000.

Aan het Westelijk front raakten insgelijks honderdduizenden soldaten in krijgsgevangenschap en dag aan dag wordt dit reusachtig getal nog vergroot.

Voeg daarbij de ontzaglijke verliezen wederzijds aan dooden, gewonden en zieken, en men komt tot cijfers, die doen duizelen.

Alleen groote staten met millioenenlegers kunnen zulke verliezen lijden.

Dit is duidelijk.

Maar ook zij zullen binnen langer of korter tijd den verlammenden invloed der uitputting moeten ondervinden.

En dat kleine staten aan dezen tot het uiterste gedreven militaristischen wedijver niet vermogen mee te doen, behoeft nauwelijks gezegd.

Men kon het reeds weten vóór den oorlog.

Men weet het met zekerheid nú.

Franschen uit de West.

Uit St. Martin (dit eiland behoort half aan Nederland, half aan Frankrijk wordt d.d. 25 April aan de „Tijd" geschreven:

Zoo juist kwam hier de tijding, dat alle mannen van Marigot in den leeftijd van 21 tot 45 jaar naar Frankrijk moeten vertrekken. In Juli gaat het eerste transport van Marigot, St. Baeths, Guadeloupe en Martinique op reis. Verscheidene mij goed bekende Fransche planters van Marigot vallen ook onder den oproep, vaders van vijf kinderen vallen eronder. Het is ontroerend te hooren en te zien met welk een élan die lui ten strijde trekken voor „la Patrie." Arme achterblijvende moeders en vrouwen!

Berichten uit de Kolonie.

Welkom!

Van ganscher harte heeten wij den Zeereerw. Heer A. G. Ellis, Pastoor van Sta. Cruz op Aruba, welkom in ons midden.

Z.Eerw. zal eenige weken doorbrengen bij de Familie om weer wat op zijn verhaal te komen, na een langdurig verblijf op een der armste parochies onzer Missie. Er behoort moed toe om het zoo lang vol te houden te midden van honderden, maar steeds bedelende, armen, die aan alles gebrek hebben.

Het zal Pastoor Ellis wezen, alsof Z.Eerw. thans in een geheel nieuwe wereld is terecht gekomen. Wij gunnen hem van harte een pleizierige vacantie.

De Weleerw. Pater St. v. d. Pavert is Z.E.W. tijdelijk gaan vervangen.

Goede Reis!

Woensdag a. s. zal de Eerw. Pater A. C. Kuypers met verlof naar Nederland vertrekken, na een elfjarig verblijf in de tropen. Belast met een bizondere opdracht namens den HEW. Pater Pro-Vicaris Apostolicus, werd het Pater Kuypers toegestaan de reis over Puerto-Rico, New-York te maken.

Wij wenschen Pater Kuypers een goede reis, en behouden aankomst in het Vaderland. Over een jaartje hopen we ZEW. gezond en wel weer in ons midden te zien.

„El Imparcial."

De Heer B. A. Jesurun is opnieuw opgetreden als Redacteur van *El Imparcial*, ter vervanging van den Heer Moreno Brandao, die zich metterwoon te New-York heeft gevestigd.

Een hartelijke welkomsgroet aan den nieuwen Collega.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen van den Heer Emile Maduro eenige monsters bier *Kaiser Braü*, van de Puerto-Rico Brewing Co. te San Juan. De Heer Maduro is agent dezer brouwerij.

Fosfaat.

Het Zweedsche stoomschip *Lizzie* heeft hier 1 778 000 KG fosfaat ingenomen en is Donderdag, na in onze haven gebunkerd te hebben, naar Helsingborg vertrokken.

Raffinaderij.

Uit particuliere berichten weten wij, dat eenige Curaçaoënaars reeds hun benoeming ontvingen in een of andere betrekking bij de Petroleumraffinaderij. Die zaak gaat, gelukkig, dus door.

Ongeluk.

Donderdagavond had op de Santa Barbara-mijnen een werkman L. F. het ongeluk getroffen te worden door een steen bij een dynamietontploffing. De man was op slag dood.

Wel waren de mannen, toen de boorgaten met dynamiet gevuld waren, op tijd weggeloopen en hadden zij zich in een nabijzijnd huisje voldoende gedekt, maar een groot stuk steen plofte door zinken dak en planken heen, en kwam met geweld op hoofd en borst van Luis Fidanque Martis neer.

De Politie was onmiddellijk ter plaatse om 't geval te onderzoeken.

Koloniale Raad.

Maandagavond 8 uur vereenigde zich de Raad in een Openbare Zitting ter behandeling van de Aanvulling-Begrooting 1916

Onder Voorzitterschap van den heer A. G. Statius-Muller waren tegenwoordig 9 leden Afwezig waren: de Voorzitter M. S. L. Maduro, en de leden C. S. Gorsira J.P.E.z., J. Sutherland en H. Statius Muller.

Gedelegeerden van het Bestuur waren Ph. van der Breggen, Directeur van het Dep. van O. W. en Dr. P. J. van Breemen, Adviseur in Visscherijzaken.

Ingekomen stukken: Ontwerp-Verordening herziening van het tarief van justitiekosten in strafzaken, welk Ontwerp op voorstel van den Voorzitter naar de Afdeelingen werd verwezen.

Brief van den Heer M. S. L. Maduro met kennisgeving van zijn vertrek naar New-York.

De Voorzitter wenscht den Heer Maduro een voorspoedige reis en hoopt den geachten Voorzitter weder spoedig in den besten welstand in den Raad terug te zien.

De algemeene beraadslaging voor de Aanvulling-Begrooting wordt geopend.

Lid Winkel bepleitte nogmaals het behoud van den Adviseur voor visscherijzaken Deskundige leiding kan nog niet gemist worden. Voor alles ter wereld is leiding noodig en een adviseur voor visscherijzaken is zeer zeker nog van meer belang dan een algemeene leider voor de hoedenindustrie. Met de visscherij is ook de volksgezondheid gemoeid. De Adviseur kan toezicht houden, dat steeds goede waar aan de markt wordt gebracht, welke niet nadeelig is voor de volksgezondheid.

Maar ook voor het vervoer van visch op ijs is nog verder toezicht en voorlichting van den Adviseur noodig. Het zou toch jammer zijn, als we voor die paar jaar, dat hij nog noodig is, alle gedane moeiten zonder vrucht lieten. Een crediet voor het aanschaffen van visschersbooten is uitstekend, maar zonder leiding wordt het geldverspilling.

Ook op Aruba ziet men het nut van den Adviseur in, gelijk blijkt uit het request aan Z Exc. den Minister van Koloniën gezonden. Van harte steunt de Heer Winkel deze aanvrage om behoud van den Adviseur en hoopt, dat Z. Exc. een post daarvoor weer op de Begrooting zal brengen.

Lid B. E. v. d. Veen Zeppenfeldt herinnerde er aan, hoe de Raad in het Voorloopig Verslag over de Begrooting 1915 het had toegejuicht, dat er geen gelden meer waren aangevraagd voor de visscherij. Het later aangevraagde crediet van f 8100 werd dan ook voor de laatste maal toegestaan Spreker althans heeft toen bij zich zelf het vaste besluit genomen om geen verdere medewerking meer te verleenen aan eenig voorstel tot voortzetting van proeven op visscherijgebied. Het doet den Heer Zeppenfeldt derhalve genoegen, dat het Visscherijonderzoek dit jaar zal afloopen en verder geen gelden meer beschikbaar zullen gesteld worden voor proefnemingen.

Hoe kan de Heer Winkel toch verlangen, dat de Adviseur nu nog langer zal worden aangehouden? Was de tijd voor alle mogelijke proefnemingen en plannen niet ruim genoeg?

Dat de wateren rondom Aruba buitengewoon vischrijk zijn, wisten we al lang, daarom juist werd een adviseur gezocht om te zien die vischvangst meer uit te breiden en beter productief te maken. Zeer vele kosten hebben we ons voor dit alles getroost om den Adviseur volop gelegenheid te geven tot de noodige proefnemingen. We zijn nu na jarenlange proefnemingen gekomen tot het treurig resultaat, dat visscherij ondernemingen geen geldelijk voordeel zullen afwerpen en uit commercieel oogpunt niet zijn aan te bevelen.

Moeten we hiermede nu niet tevreden zijn? Moeten we maar steeds doorgaan met buitengewone uitgaven voor de visscherij en den Adviseur een vaste aanstelling bezorgen, nadat, NOTA BENE niemand anders dan de Adviseur zelve reeds twee jaren geleden publiek in den Raad heeft verklaard: De werkzaamheden ten aanzien van bijna alle onderdeelen van het visscherij onderzoek kunnen als geëindigd beschouwd worden. Het Lid Zeppenfeldt acht het derhalve niet langer verantwoord nog eenig geld voor dit doel te noteeren.

Volgens gewonnen inlichtingen zien vele Arubianen evenmin het nut van den Adviseur in, reden waarom velen weigerden het request te teekenen, om hem nog een jaar langer te behouden.

Het lid Winkel zegt, dat het request reeds onderweg is Hij zegt het, dus zal hij het ook wel weten. De vraag is maar, wie de onderteekenaars zijn van dat request.

De Adviseur van visscherij-zaken Dr. van Breemen vroeg den Heer Zeppenfeldt, of deze ook was tegen het crediet „Voorschotten tot het aanschaffen van visschersbooten enz." zooals voorkomt op de Begrooting?

De Heer Zeppenfeldt antwoordde, dat hij daar volstrekt niet tegen was, doch die voorschotten integendeel zeer in het belang van Aruba achtte. Genoemd lid herhaalde te zijn en te blijven tegen verdere proefnemingen, maar voorschotten voor booten vallen daar niet onder.

Niemand meer 't woord verlangend, werd de Begrooting goedgekeurd, en de vergadering gesloten, nadat de Gemachtigden waren bedankt.

A. V. O. „Neptunus."

Met zeer veel genoegen vernemen wij, dat de Arubiaansche Visscherij Onderneming „Neptunus" reeds op eenigen vooruitgang in het Bedrijf wijzen kan, en daarenboven ook duidelijke bewijzen geeft van groot nut te zijn voor den economischen toestand van het eiland Aruba in het algemeen.

De visscherij was op Aruba sterk achteruitgegaan, omdat de verkoop hoofdzakelijk was aangewezen op de plaatselijke consumptie.

Toen nu de armoede algemeen werd op Aruba, was er bijna geen verkoop, en dan nog tegen zeer lagen prijs.

A. V. O. „Neptunus" begon met het vervoer van visch naar Curaçao en breidde aldus den verkoop sterk uit, waardoor ook de prijs aanmerkelijk steeg.

Een onmiddellijk gevolg was, dat er weer animo kwam onder de visschers en hun aantal zelfs toenam. Krachtig gesteund door het Gouvernement, dat zoowel op Aruba zal op Curaçao een koelkamer oprichtte, kon het Bedrijf zich gaandeweg beter vestigen en geregelder zijn gang gaan.

De visschersvloot vermeerderde met 10 bootjes, terwijl ook verschillende oude flink gerepareerd werden.

Het gebrek aan een voldoend aantal bootjes wordt echter nog steeds sterk gevoeld. Eerst als er 25 bootjes bijkomen, kan de Onderneming op een voldoende toevoer van visch rekenen om het Bedrijf loonend te maken, wat nu bij lange na niet het geval is.

Deze behoefte aan bootjes is nog grooter geworden, nu het Gouvernement van Colombia geen visscherij in hare wateren meer toelaat. De Arubiaansche visschers, die naar de kust van Colombia trokken, gebruikten daartoe grootere schepen, die dienstig zijn voor de visscherij in eigen wateren. Zij allen verlangen naar kleinere bootjes, evenals de arme werkloozen, die zin hebben gekregen hun oud visschersbedrijf weer op te vatten, nu zij zien, dat er weer mee te verdienen valt.

De „Aëroplaan" kan geregeld per maand van 8 tot 10 maal visch naar Curaçao voeren, en zou telkens een hoeveelheid van 400 K.G. kunnen bergen. Navraag op Curaçao is er genoeg. Meerdere malen konden ingekomen orders voor levering aan schepen niet worden uitgevoerd bij gebrek aan voldoende voorraad visch in de Curaçaosche koelkamer.

De thans bestaande visschersvloot is te klein om alle aanvragen naar visch te voldoen.

De Heer J. H. Eman is overtuigd, dat zijn onderneming levensvatbaar is en zich vanzelf wel zal uitbreiden, als er maar meerdere booten waren om het bedrijf flink aan te pakken en goed te beginnen.

Lang zal het duren voor A. V. O. „Neptunus" aan allen, die door de opheffing der Aruba-Fosfaat-Maatschappij zonder werk zijn gekomen, weder een bestaan zal kunnen verschaffen, maar dat deze visscherijonderneming van algemeen nut en belang is voor Aruba staat toch wel vast boven allen twijfel.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven

José Bordas. Lin Busby, Martina Correa, Fournier Dubois. Jan W., Lusia Locadio para entregar á Mimi, Dionisia Lourens, Isberta Martinus, Cordilia Oferman, Margarita Puriele, Hortencia Pereira, J. Smit, Llagendro Señor, Matilda Winklaar.
Drukwerk: Manuel Flores Cabrera.

Postspaarbank.

Gedurende de maand Mei.

Willemstad		f 8 612.72	f 4.136.54
2e district	Curaçao	57.	140.85
3e „	Curaçao	—	15
4e „	Curaçao	—	—
5e „	Curaçao	2050	28.34
Oranjestad	Aruba	337.	867.25
3e „	Aruba	—	—
Kralendijk	Bonaire	774.50	418.50
Rincon	Bonaire	5	13.40
Philipsburg St Martin		1,777.	463.92
Oranjestad St Eust.		178.55	12.50
Botton	Saba	480.	92.90
Windwardside	Saba	82.04	227
Samen		f 12.269.51	f 5.916.20

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelsbond.

Van 9 Juli 1915

AARDNOTEN (Pindas) per KG.	—
ZOUT per vat van 180 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.05
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.30
id. per KG. 2e kw.	„ 0.40
HUIDEN per K.G.	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G.	„ 0.80
WOL per K.G.	„ 0.10
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.50
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.05
STROOHOEDEN (bippijapa).	
Kwaliteit No. 1 per dozijn	„ 3,12½
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 3.25
„ „ 2 „ „	„ 5.
„ „ 3 „ „	„ —
„ „ 3 „ „	„ —
„ „ 4 „ „	„ 7
„ „ 5 „ „ OLA	„ —.
„ „ 6 „ „	„ 8
„ „ 7 „ „	„ 9
„ „ 8 „ „ OLA	„
„ „ 9 „ „	„ 12.50
„ „ 10 „ „ OLA	„
„ „ 11 „ „	„
„ „ 12 „ „ OLA	„
„ „ 13 „ „	„
„ „ 14 „ „ OLA	„
„ „ 15 „ „	„
„ „ 1 van 25 c.M. of minder	f

Ratten.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd 18 ratten

Scheepsberichten.

(OFFICIEEL).

Gedurende de maand Juni zijn

Binnengekomen. VAN		Uitgezeild. NAAR	
Aruba	22	Aruba	22
Barahona	2	Azua S. D.	1
Bonaire	27	Barbados	1
Bov. eilanden	2	Bonaire	28
Colombia	1	Bovenw.eilanden	1
Cumana	1	Cumana	1
Guanta	1	Guanta	1
La Guayra	2	La Vela de Coro	4
La Vela de Coro	4	Maracaibo	6
Maracaibo	11	Pto Cabello	4
Pampatar	1	Rio Hacha	1
Pto. Cabello	2	Sanchez S. D.	1
Puerto Sucre	1	San Juan P. R.	1
Rio Hacha	1	Santo Domingo	3
San Juan P.R	1		
Sto Domingo	3		
totaal 82		totaal 75	

In Juni was onze zeilvaart gewoon.

't Eerste half jaar liepen onze haven binnen 497 zeilschepen met
bruto inhoud netto inhoud
62,161 R.T. 57,380 R T
160 stoomschepen met
bruto inhoud netto inhoud
994,322 R.T. 622,019 R.T.
In 1914 konden we vermelden:
1068 zeilschepen met
125,078 R.T. 114,184 R T.
383 stoomschepen met
2.697,972 R T 1,683,465 R T.

Hieruit blijkt dus, dat ook Curaçao lijdt onder den druk van den Europeeschen oorlog. Als er in de laatste helft van 1915 geen verandering komt, valt er geen vooruitgang van onze scheepvaart te constateeren, integendeel we bereiken zelfs niet eens het aantal van 't afgeloopen jaar.

Muziekuitvoering.

PROGRAMMA.

Zondagavond om 7.30 uur Overzijde.

1. Turner's Wahrspruch Marsch 1e uitv. H. Fischer.
2. Fra Diavolo Ouverture G. Auber.
3. The Chocolate Soldiers Waltz O. Strauss.
4. Potpourri sur Le Prophete Meyerbeer.
5. Ut Mine Stromtid Marsch 1e uitv. Reckling.
6. Fantaisie sur Tannhäuser R. Wagner.
7. Sans Souci Polka L. Ganne.
8. Porque? Danza 1e uitv. R. Th. Palm.

Burgerlijke stand.

Opgaaf van het aantal geboorten, sterfgevallen en huwelijken, welke hebben plaats gehad gedurende de maand Mei 1915.

	Geboorten.				Overleden		Aangegeven.	
	M. gesl.	Vr. gesl.	in echt	b. echt	M. gesl.	Vr. gesl.	Levenl.	Huwel.
CURAÇAO.								
Aruba	16	4	19	1	18	11	0	1
Bonaire	5	4	4	5	3	0	0	3
St. Martin N.G.	6	4	4	6	1	2	1	0
St. Eustatius	1	7	2	6	2	2	0	0
Saba	2	1	2	1	2	0	0	1
Totaal:	30	20	31	19	20	15	1	5

Het geboortecijfer 50 wordt ditmaal niet overtroffen door het sterftecijfer 41. Alleen Aruba maakt een treurige uitzondering. Overal elders overtreffen de geboorten de sterften, alleen op Aruba telt men bij 20 geboorten 29 sterfgevallen.

De toestand is daar nog altijd bitter slecht.

We zijn reeds in het bezit van de opgave van den Burgerlijken Stand voor de maand Juni, toen werden op Aruba 15 menschen geboren en stierven er 27. De sterfte blijft daar betrekkelijk hoog.

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand Juni 1915 aandeden met vermelding van hunne inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
	INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.		
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Juni.	82	10,320	9.501	27	191,375	120,617
Vorige maanden.	415	51,841 .	47,879	133	802,947	501,402
Totaal	497	62,161	57,380	160	994,322	622.019

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Nederland.

Mgr. Prof. Dr. A. H. L. Hensen.

Wat reeds spoedig na het overlijden van Mgr. dr. Gisbert Brom verluidde, is thans door het bericht in de Staatscourant bevestigd: Mgr. prof. dr. A. H. L. Hensen, tot dusver hoogleeraar aan het Groot Seminarie te Warmond, is benoemd tot (tijdelijk) directeur van het Nederlandsch Instituut voor geschiedkundig en kunsthistorisch onderzoek te Rome.

Na den te vroeg gestorven dr. Gisbert Brom was, zegt de „Maasbode". Mgr. prof. dr. Hensen door positie, talenten en aanleg de aangewezen man om de leiding van het Nederlandsch Instituut te Rome op zich te nemen.

In de beoefening der Nederlandsche geschiedkunde, vooral in zoover deze met het kerkelijk leven van Nederland samenhangt, en waarvoor de archieven van Rome nog rijke bronnen biedeu; is Mgr. prof. dr. Hensen de nestor.

Acht en twintig jaren lang doceerde hij met onverzwakte ambitie de kerkelijke geschiedenis in het Groot Seminarie van Warmond.

De vruchten van zijn levenslange studie dier historie heeft hij vastgelegd in een onafzienbare reeks van artikelen en monographieën, welke van zijn hand in de jaargangen van het wetenschappelijk tijdschrift de Katholiek, en van de historische „Bijdragen" van het bisdom Haarlem verschenen zijn.

Dat hij met het doel en streven van het Nederlandsche instituut te Rome warm sympathiseerde, getuigde zijn krachtig artikel in de Katholiek, dat hij als een „In Memoriam" aan dr. Gisbert Brom wijdde, en waarin hij gelegenheid vond de groote beteekenis van deze instelling voor de beoefening der Nederlandsche geschiedeniswetenschap uiteen te zetten.

Zelf te Rome aan de Mineva tot docter gepromoveerd, is hij nadien bij herhaling naar Rome getogen om met een rijken buit aan historische wetenschap, die voor zijn vaderland belangrijk was, terug te keeren.

Mgr. prof. dr. Hensen. werd in 1854 te Rotterdam geboren. Hij is eere-kamerheer van den Paus en ridder van den Nederlandschen Leeuw.

Buitenland.

De correspondent te Weenen van het *Berliner Tageblatt* bericht, dat pater Hugvary, die met Pinksteren aan de verkiezing van den Generaal van de orde der Franciscanen heeft deelgenomen, het volgende over de gebeurtenissen te Rome vertelde:

Men kan zich geen meer gedrukte stemming voorstellen dan die in Italië heerschte gedurende de dagen, onmiddellijk aan de oorlogsverklaring voorafgaande en gedurende de eerste dagen van den oorlog. Het geschreeuw van het Italiaansche gepeupel was niet de uitbarsting van geestdrift. De soldaten wilden niet ten strijde trekken, de reservisten weigerden in de militaire spoorwagens te klimmen en wierpen de wapens weg. Te Milaan hadden socialisten de rails voor de militaire transporttreinen opgebroken, ten einde te verhinderen, dat de naar het front rijdende soldaten verder kwamen. Op de stations, welke wij in den nacht voorbij reden, vernamen wij protestuitroepen der soldaten en jammeren.

Door den Paus werden wij Woensdag in audiëntie ontvangen; de Paus was opvallend bleek, zijn omgeving beweert, dat het ingrijpen van Italië in den oorlog Z. H. zeer aangegrepen heeft.

De Italiaansche regeering heeft de volgende officieele verklaring gepubliceerd, zoo meldt *De Tijd*:

„Eenige Duitsche bladen beweren, dat de Italiaansche regeering niet alleen heeft nagelaten om de persoonlijke veiligheid der gezanten bij het Vaticaan te waarborgen, doch dat zij ook in haar pers liet bekend maken, hoe de Garantiewet tijdelijk zou worden opgeheven, indien de betrokken gezanten niet spoedig uit eigen beweging vertrokken.

Dit bericht is in alle opzichten in strijd met de waarheid. Juist is, dat op eenige vragen van het Duitsche gezantschap aan de Consulta omtrent deze aangelegenheid werd geantwoord, dat de regeering besloten was, de bijzondere, door onze wetten gewaarborgde souvereiniteit des Pausen in ieder geval volgens de bestaande wetten te handhaven. Hieraan werd de verzekering toegevoegd, dat de betreffende gezanten in iedere omstandigheid zich vrijelijk in Rome konden ophouden en dat de regeering alle denkbare maatregelen zou treffen, om hun persoonlijke veiligheid te waarborgen."

De *Corriere della Sera* verklaart, dat het ministerie-Salandra inderdaad geenerlei maatregelen heeft getroffen om de Garantiewet te schenden, doch de diplomaten bij het Vaticaan zouden zelf de moeilijkheid van hun toestand hebben ingezien en daarom zijn vertrokken.

Hetzelfde blad meent, dat het vertrek der gezanten in geenen deele invloed heeft op het verkeer van den H. Stoel met Oostenrijk en Duitschland, daar de Paus nog met de nuntii in Weenen en Munchen ongehinderd het verkeer, dat dan echter slechts schriftelijk geschiedt, kan voortzetten.

Uit Udine meldt Reuter, dat duizenden Italiaansche geestelijken, seminaristen, enz., onder de wapens zijn geroepen. De meesten zijn wel bij den medischen dienst of in andere non-combattante afdeelingen, maar velen dienen toch als officier of onder-officier.

Uit Lugano wordt aan het *Berliner Tageblatt* gemeld, dat de militaire medewerkers der Italiaansche bladen van blijde hoop vervuld zijn. In de *Corriente della Sera* doet Pausario in een artikel het groote succes uitkomen, dat de Italiaansche bestuurbare ballons in de eerste plaats op de Oostenrijksch-Hongaarsche vloot verkregen hebben.

Een andere correspondent schrijft:

Het begint goed, en wanneer het te avond of morgen afloopt, wordt door de tot dusver uitgevoerde operatiën, het groote geniale oorlogsplan bewezen. Men weet niet alleen op de slagvelden dat de oorlog goed begonnen is, doch ook binnenshuis is men zich bewust van het gunstige begin van den oorlog, want het volk is rustig, trotsch, en zeker van de overwinning. Zooals nimmer te voren, zelfs niet vóór den oorlog is deze vierde onafhankelijksoorlog zoo uitstekend voorbereid.

Aan de „Kölnische Volksz." wordt uit Chiasso gemeld, dat een zeer betrouwbaar persoon, die bij het uitbreken van den oorlog zijn bezigheden had in het Fransch-Italiaansche grensgebied, heeft medegedeeld, dat reeds in de eerste dagen van Augustus de schietvoorraden uit de versterkingen aan de westelijke grens naar het oosten vervoerd werden. Onafgebroken reeksen van vrachtautomobielen waren daarmee doende. Bovendien verzekerde hij, dat de verboden van uitvoer aan de westelijke grens niet gehandhaafd werden.

Er komen verschillende berichten, dat ook in Spanje krachtige maatregelen worden genomen tot versterking van het leger. Wel verklaarde de minister, dat die enkel ter verdediging moeten dienen, maar dat werd de laatste maanden door de Italiaansche autoriteiten ook verklaard, en wie zou op dit oogenblik Spanje willen of kunnen aanvallen?

Uit Zürich wordt aan de „Kölnische Zeitung" geseind, dat volgens een particulier bericht uit Athene aan de „Corriere della Sera" men aldaar nog steeds geen houvast heeft ten aanzien van de houding van Griekenland.

Eenige dagen geleden heeft een ministerraad plaats gehad, waaraan ook de chef van den generalen staf peelnam. Minister-president Goenaris heeft zich tegenover een zijner politieke vrienden uitgelaten, dat Griekenland de volgende eischen als voorwaarden voor het ingrijpen in den oorlog wil stellen:

1. Een waarborg voor de annexatie van Zuid-Epirus door Griekenland

2. Geen enkele gebiedsafstand in Macedonië, ook niet voor het geval dat Servië van zijn zijde concessies wil doen;

3. Een gunstige oplossing van de quaestie der Egeïsche eilanden.

Men gelooft echter, dat als gevolg van het ingrijpen van Italië in den oorlog, de Grieksche regeering aan de stem der Triple Entente „een meer willig oor zal verleenen."

De „Figaro" schrijft: Radef, de Bulgaarsche gezant te Boekarest, die zich juist naar Sofia heeft begeven, kan zijn regeering mededeeling doen van de gloeiende interventionistische betogingen, die in geheel Roemenië hebben plaats gehad tengevolge van het optreden van Italië. Ongetwijfeld zal Bulgarije het dringend achten, zich gereed te maken voor alle gebeurlijkheden

Een telegram uit Boekarest aan den „Petit Parisien" meldt: Overeenstemming is bereikt tusschen Bulgarije en Roemenië en is zoo goed als bereikt tusschen Roemenië en Rusland.

Het „Berl. Tageblatt" verneemt uit Boekarest, dat naar aanleiding van een schriftelijk voorstel, Marghiloman op het congres der conservatieve partij, tot het hoofd der partij werd herkozen.

De geldigheid der verkiezing wordt door den Russischgezinden Filipescoe en zijn aanhangers bestreden.

De „Temps" verneemt van haar correspondent te St. Petersburg, dat de Duitschers in den loop der twee laatste maanden in Roemenië alleen aan invoerrechten voor propaganda-vlug-schriften 70.000 francs hebben betaald. Het land wordt door deze lectuur dan ook letterlijk overstroomd. De geschriften zijn in het Roemeensch gesteld en in Duitschland gedrukt.

In het Pruisisch Huis van Afgevaardigden verklaarde de president:

Sedert de jongste zitting der Kamer, nam de wereldoorlog een nieuwen keer. Italië, sedert 30 jaar met ons verbonden, verbrak misdadig het bondgenootschap, „tot wederzijdsche verdediging" in de ure des gevaars gesloten en door ons ook gedurende den zwaren oorlogsnood van Italië met onverbreekbare trouw gehandhaafd, thans, nu het ons in gevaar gelooft, een verdragsbreuk, zoo smadelijk als de geschiedenis van alle tijden haar niet kent, maar tevens ook een schuld, waarvan men reeds thans kan voorzien, hoe zwaar zij zich onder alle omstandigheden aan hare bedrijvers zal wreken.

Want zelfs wanneer, wat God verhoede, onze vijanden en met hen Italië als overwinnaars uit den oorlog mochten treden, ook dan, ja dan misschien eerst recht zal het Italiaansche volk de echte waarde van het ellendig Judas-loon begrijpen, dat het voor zijn trouwbreuk in den vorm van holle beloften van zijn huidige bondgenooten ontving, die weinig geneigd zullen zijn, het na alle offers van den oorlog ook maar de machtsuitbreiding en de nationale ontplooiing te gunnen, welke het langs vreedzamen weg zonder slag of stoot en zonder trouwbreuk had kunnen erlangen.

Maar waar wil het volk, dat met zulk een, aan de overgroote meerderheid welbewuste verdragsbreuk zonder eenige noodzaak, zonder door iemand bedreigd of aangevallen te zijn, uit pure veroveringszucht naar 't zwaard grijpt — waar wil het de ontzaglijke moreele kracht uit putten, vereischt voor een zegevierende beëindiging van zulk een oorlog?

Neen, zoolang de wereld draait, zegevierde een volk, dat zoo misdadig naar het zwaard greep, nog nooit, en zal ook nooit kunnen zegevieren.

De Oorlogsleening.

Uit de statistiek der inschrijving op de 5% staatsleening 1914, opgenomen in de Staatscourant blijkt, dat in de verschillende provinciën is ingeschreven voor: Friesland 8 095.300 gld. Groningen 13.905 000 gld., Drente f 1 643.000, Overijsel f 14 991 300, Gelderland f 22391.100, Utrecht f18 303 400 (de stad Utrecht alleen 15 633.000 gulden), Noord Holland 174.902.100 gld. (Amsterdam alleen 160.751700), Z Holland f 135 00670 (Den Haag alleen f 63209.100 en Rotterdam 54.853.900), gld. Zeeland f5 671.100, N.-Brabant f 11.962.000 en Limburg f 3.597. 500, totaal f 410.475.700.

Van f 50.000 tot f 100.000 waren 542, boven f 100 000 334 inschrijvingen Van deze laatste 174 uit Amsterdam, 43 uit Den Haag en 55 uit Rotterdam. Uit Friesland, Drente en Limburg was geen enkele inschijving boven f 100.000.

Bekendmaking.

Met het oog op het feit, dat zich hier een paar gevallen van Typheuze koortsen hebben voorgedaan, beveelt de ondergeteekende den ingezetenen dringend aan, om alle verzamelingen van mest en vuil, die zich hier op hun gronden of plaatsen bevinden, onverwijld te laten opruimen.

Curaçao, den 19en Juni 1915.

De Procureur-Generaal,

3—3 *J. B. Gorsira.*

HAVEN-NIEUWS.

VAN 3 JULI — 17 JULI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Nickeric	J P v d Borden	5 Juli	Tucacas	6 Juli	New York
Zulia	S S Morris	3 „	New-York	3 „	Maracaibo
Merida	A Johanson	5 „	Maracaibo	6 „	La Guayra
Merida	A Johanson	8 „	La Guayra	8 „	Maracaibo
Zulia	S S Morris	9 „	Maracaibo	9 „	New York
Philadelphia	H Hichborn	8 „	New-York	9 „	La Guayra
P Fr Hendrik	P Koningstein	8 „	New-York	11 „	Amsterdam
Philadelphia	H Hichborn	14 „	La Guayra	14 „	New York
Merida	A Johanson	14 „	Maracaibo	15 „	Maracaibo
Pr Willem I	J A Egmond	16 „	Amsterdam	17 „	New York
Maracaibo	G W Goodman	17 „	New York	17 „	Maracaibo
Siena	Minetti	2 Juli	Genova	3 Juli	Colón
Siena	Minetti	11 „	Colón	11 „	Génova
Lizzie	Cronberg	8 „	Sta. Barbara	8 „	Helsingborg
Chancellor	R N Donald	4 „	Liverpool	4 „	Liverpool
Antonio Lopez	Autich	16 „	Colón	16 „	Barcelona

Schoeners.	Aankomst	van	Schoeners.	Vertrek	naar.
			Pluma de Oro	3 Juli	Vela de Coro
Diana V	3 Juli	Vela de Coro	*Brion V*	6 „	Maracaibo
Estelle H	3 „	Isla Barlov	*Camia H*	7 „	Maracaibo
Dinorah D	3 „	St Domingo	*Virginia H*	6 „	Vela de Coro
Rita Otilia V	4 „	Pampatar	*Juan Luis H*	6 „	Aruba
Juan Luis H	5 „	Aruba	*Estelle H*	7 „	Aruba
Frieda H	5 „	Rio Hacha	*Dinorah D*	9 „	Sto Domingo
20 de Julio C	6 „	Rio Hacha	*Diana V*	6 „	Vela de Coro
Meteor H	7 „	Pto Colom.	*Carmelita*	6 „	Guanta
Refugio H	8 „	Aruba	*Camia*	9 „	Maracaibo
Estelle H	10 „	Aruba	*Ana Luisa*	8 „	Pto Rico
Silfide H	9 „	Bonaire	*Maria H*	8 „	Maracaibo
			Clara C	10 „	Rio Hacha
			Refugio H	8 „	Aruba
			Dinorah D	9 „	St Domingo